

Dosarul nr. 2ra-1030/21

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud. S. Osoianu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhaci, D. Dulghieru, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Societatea Comercială „Promoția” Societate cu Răspundere Limitată și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu și de către Veaceslav Lupașcu și Livia Lupașcu, reprezentați de avocatul Denis Staruș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Lupașcu împotriva Societății Comerciale „Promoția” Societate cu Răspundere Limitată și Lilian Purici cu privire la restituirea contravalorii produsului necorespunzător, încasarea penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de Societatea Comercială „Promoția” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Veaceslav Lupașcu și Lievei Lupașcu cu privire la rezilierea contractului, anularea recipisei, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, deciziei suplimentare din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 30 decembrie 2014, prin intermediul poștei (Vol.I, f.d.14), Veaceslav Lupașcu, reprezentat de avocatul Denis Staruș, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Promoția” SRL, solicitând încasarea contravalorii produsului necorespunzător în sumă de 3000 de euro și 1000 de dolari SUA, la cursul oficial al BNM, la ziua executării hotărârii, a penalității în mărime de 9000 de euro, a prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 30 noiembrie 2012, conform contractului nr. 12 de prestare a serviciilor, a comandat pârâtului producerea și montarea unei scări pentru casa de locuit, în sumă totală de 6000 de euro, cu termenul de garanție de doi ani. La 30 noiembrie 2012 a achitat administratorului pârâtului, Lilian Purici, suma de 3000 de euro și 1000 de dolari SUA, cu titlu de avans. Lilian Purici a indicat despre sumele primite pe versoul contractului și pe o recipisă separată.

Totodată, a menționat că, scara urma a fi instalată la sfârșitul lunii ianuarie, anul 2013, conform pct.2.2 din contract. Pârâtul la data de 06 aprilie 2013, cu o

întârziere de trei luni, a început instalarea scărilor, însă în cadrul procesului, s-a stabilit imposibilitatea instalării acestora, deoarece nu erau confecționate după măsurile scărilor existente din beton. Tot în aceeași zi, pârâtul a stopat instalarea scărilor, precum și a promis restituirea banilor. Scările și treptele nu au fost instalate și nici banii nu au fost restituiți.

Ca urmare a adresării pentru asistență juridică, avocatul la 03 decembrie 2014 a expediat în adresa pârâtului o pretenție cu solicitarea de a fi restituită suma avansului achitată. Deși, pretenția a fost expediată atât la adresa juridică, cât și la sediul secției de producere, însă a rămas fără răspuns și executare.

La fel, a pretins încasarea penalității conform art. 32 din Legea privind protecția consumatorilor, în sumă de 9000 de euro.

Ulterior, Veaceslav Lupașcu, reprezentat de avocatul Denis Staruș, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, formulându-le față de SC „Promoția” SRL și Lilian Purici. Prin cererea dată, s-a solicitat încasarea, în mod solidar, de la pârâți a contravalorii produsului necorespunzător în sumă de 3000 de euro și 1000 de dolari SUA, la cursul oficial al BNM, la ziua executării hotărârii, a penalității în mărime de 9000 de euro, a prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 15 aprilie 2016, SC „Promoția” SRL, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, a depus cerere reconvențională împotriva lui Veaceslav Lupașcu și Liviei Lupașcu, solicitând încasarea, în mod solidar, a sumei de 5000 de euro cu titlu de datorie, a sumei de 1118, 00 de euro cu titlu de daună pentru instrumente, a sumei de 4336,74 de euro cu titlu de dobânzi, rezilierea contractului nr. 27/12 din 30 noiembrie 2012, încheiat între SC „Promoția” SRL și Veaceslav Lupașcu, anularea recipisei din 06 aprilie 2013 și încasarea cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat, asistență juridică și asigurarea acțiunii.

În motivarea cererii reconvenționale s-a invocat că, drept urmare a încheierii contractului de prestări servicii nr. 27/12 din 30 noiembrie 2012, părțile și-au asumat anumite drepturi și obligații. SC „Promoția” SRL, în calitate de antreprenor și-a executat în totalitate și cu bună-credință obligațiile contractuale, însă Veaceslav Lupașcu, în calitate de beneficiar, a încălcat obligațiile asumate. Astfel, Veaceslav Lupașcu urmează să achite integral suma datorată. Multiplele tentative de aplanare a conflictului pe cale amiabilă au eșuat, iar indiferența și neglijența pârâtului generează în continuu neonorarea obligațiilor contractuale de achitare a datoriei, precum și a dobânzilor. Întâlnirile dintre părți s-au finalizat cu înțelegerea prin care Veaceslav Lupașcu a garantat și s-a obligat până la data de 10 decembrie 2013 să achite integral datoria formată.

Totodată, a menționat că, la înaintarea somației, datoria nu includea penalitatea, dobânda de întârziere și venitul ratat.

În data de 09 aprilie 2013, administratorul SC „Promoția” SRL, Lilian Purici, a depus plângere la organul de urmărire penală cu privire la maltratarea și deposedarea de bunuri de către Veaceslav Lupașcu. La 16 mai 2014 a fost emisă ordonanța de încetare a urmăririi penale, care nu i-a fost adusă la cunoștință. Însă, ulterior, a fost anulată de Curtea de Apel Bălți. În luna iulie, anul 2014, ordonanța de încetare a fost contestată, iar la 21 iulie 2014, plângerea a fost respinsă. Ordonanța menționată a fost contestată în instanța de judecată și la data de 20 octombrie 2014,

plângerea a fost respinsă. La 11 martie 2015 ordonanțele și încheierea judecătorului au fost anulate prin decizia Curții de Apel Bălți.

Reclamantul a precizat că, pârâtul urma să-i achite suma de 6000 de euro, conform contractului de prestări servicii, totodată, a confirmat primirea cu titlu de avans a sumei de 1000 de dolari SUA, însă nu și alte sume. Având garanția lui Veaceslav Lupașcu că va achita suma integral după confecționarea scărilor și părților din acestea, a confecționat scara. Condițiile contractuale au fost executate integral, cu excepția lucrărilor de montare a scării. Obiecții nu au fost înaintate.

La fel, a susținut că, la semnarea contractului, Veaceslav Lupașcu și-a asumat obligația de achitare integrală a costului lucrării după confecționarea scării și componentelor acesteia, însă nu a executat obligația dată.

La data instalării scării, 06 aprilie 2013, administratorul SC „Promoția” SRL, Lilian Purici, a fost agresat fizic, verbal și psihologic, fiindu-i reținute scările confecționate, instrumentele, autoturismul și alte bunuri. Totodată, a fost impus prin maltratare, violență, să semneze o recipisă precum că i-au fost achitate sumele lui. Drept urmare, i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 5000 de euro. Costul instrumentelor constituie suma de 17800 de lei, iar conform cursului BNM, constituia suma de 1118,00 de euro.

Reclamantul a afirmat că, urmează a-i fi achitată dobânda de întârziere, calculată începând cu data semnării contractului, 30 noiembrie 2012, având în vedere rea-credința. Astfel, dobânda de întârziere urmează a fi calculată din suma de 3600 de euro.

Reclamantul a precizat că, valoarea contractului a constituit 6000 de euro, însă a fost achitată suma de 770 de euro. Costul pentru montare a fost redus la suma de 230 de euro. Astfel, suma datoriei constituie 5000 de euro. Dauna urmează a fi calculată și ea ca dobânda, deoarece până în prezent instrumentele nu i-au fost restituite. Dobânda de întârziere constituie suma de 2015,59 de euro. La fel, în rezultatul conflictului, este imposibilă continuarea executării de către SC „Promoția” SRL și urmează a fi reziliat. Caracterul prestației nu-i permite returnarea bunurilor, deoarece aceasta s-a făcut exclusiv după măsurările efectuate la imobilul pârâtului. Culpă gravă din partea lui Veaceslav Lupașcu s-a confirmat prin acțiunile acestuia de neachitare a sumei restante și inducerea în eroare precum că o va achita ulterior. Veaceslav Lupașcu urmează să compenseze viciul produs.

În urma acțiunilor violente ale pârâtului, administratorul SC „Promoția” SRL a fost impus să semneze o recipisă care urmează a fi declarată nulă. Sancțiunea ce intervine în cazul în care la încheierea actului juridic civil nu au fost respectate dispozițiile legale referitoare la condițiile de validare a actului juridic, este desființarea. Recipisa urmează a fi anulată, deoarece nu produce efecte juridice.

De asemenea, a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin încheierea din 14 iunie 2016 a Judecătoriei Strășeni s-a primit spre examinare cererea reconvențională depusă de SC „Promoția” SRL.

Prin încheierea din 14 iunie 2016 a Judecătoriei Strășeni s-a aplicat sechestrul pe bunurile mobile și imobile ce aparțin cu drept de proprietate lui Veaceslav Lupașcu în sumă de 6118 euro; în rest cererea de asigurare a acțiunii a fost respinsă.

Ulterior în cadrul examinării cauzei, inclusiv în data de 27 decembrie 2017, SC „Promoția” SRL, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, a depus cerere de majorare a pretențiilor, prin care a solicitat, în final, încasarea, în mod solidar, de la

Veaceslav Lupașcu și Livia Lupașcu în beneficiul SC „Promoția” SRL a prejudiciului în sumă de 13565,67 de euro, conform cursului BNM la ziua achitării, rezilierea contractului nr. 27/12 din 30 noiembrie 2012, anularea recipisei din 06 aprilie 2013, încasarea în mod solidar, a cheltuielilor de judecată, inclusiv pentru executarea încheierii instanței în sumă de 2800 de lei, precum și taxa de stat.

Prin încheierea din 12 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a scutit SC „Promoția” SRL de la plata taxei de stat la depunerea cererii de majorare a pretențiilor și s-a primit spre examinare cererea de majorare a pretențiilor înaintată de SC „Promoția” SRL.

Prin încheierea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de SC „Promoția” SRL, reprezentati de avocatul Mihail Durnescu, cu privire la suspendarea procesului.

Prin hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Lupașcu și s-a încasat de la SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, în mod solidar, în beneficiul lui Veaceslav Lupașcu contravaloarea produsului în sumă de 3000 de euro, convertiți în valută națională conform cursului oficial al BNM la data achitării; s-a încasat de la SC „Promoția” SRL în beneficiul lui Veaceslav Lupașcu contravaloarea produsului în sumă de 1000 de dolari SUA, convertiți în valută națională conform cursului oficial al BNM la data achitării; s-a încasat de la SC „Promoția” SRL în beneficiul lui Veaceslav Lupașcu cu titlu de penalitate suma de 9000 de euro, convertiți în valută națională conform cursului oficial al BNM la data achitării; s-a încasat de la SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, în mod solidar, în beneficiul lui Veaceslav Lupașcu prejudiciul moral în sumă de 50000 de lei; s-a încasat de la SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, în mod solidar, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7741,20 de lei; în rest cerințele au fost respinse; a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea reconvențională depusă de SC „Promoția” SRL împotriva lui Veaceslav Lupașcu și Liviei Lupașcu cu privire la încasarea solidară din contul lui Veaceslav Lupașcu și Liviei Lupașcu în beneficiul SC „Promoția” SRL a sumei de 12640,62 de euro, rezilierea contractului nr. 27/12 din 30 noiembrie 2012, încheiat între SC „Promoția” SRL și Veaceslav Lupașcu, anularea recipisei din 06 aprilie 2013 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de SC „Promoția” SRL, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, cu privire la suspendarea examinării cauzei în ordine de apel.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de SC „Promoția” SRL, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, cu privire la suspendarea examinării cauzei în ordine de apel.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de SC „Promoția” SRL și s-a menținut hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central; s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea SC „Promoția” SRL cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare; s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea SC „Promoția” SRL cu privire la anularea măsurilor de asigurare aplicate prin încheierea din 21 aprilie 2015 a Judecătoriei Strășeni.

Prin încheierea din 12 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat inadmisibil recursul declarat de Lilian Purici, reprezentat de avocatul Mihail Durnescu, împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 26 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de SC „Promoția” SRL, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu și s-a casat integral decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu și s-a casat hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, în partea admiterii pretențiilor față de Lilian Purici și în partea încasării taxei de stat de la Lilian Purici și s-a emis în această parte o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiat capătul de cerere depus de Veaceslav Lupașcu împotriva lui Lilian Purici cu privire la restituirea contravalorii produsului necorespunzător și repararea prejudiciului moral; în rest au fost menținute hotărârea și încheierea, s-au anulat măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 19 august 2020 a Curții Supreme de Justiție s-au admis recursurile declarate de către Veaceslav Lupașcu și Livia Lupașcu, reprezentați de avocatul Denis Staruș și de către SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu și s-a casat integral decizia din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu, cu privire la suspendarea procesului.

Prin decizia din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de reprezentantul SC „Promoția” SRL, avocatul Mihail Durnescu și cererea de alăturare la apel a lui Lilian Purici și s-a modificat hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Lupașcu împotriva SC „Promoția” SRL și Lilian Purici cu privire la restituirea contravalorii produsului necorespunzător, încasarea penalității și repararea prejudiciului moral și acțiunea reconvențională înaintată de SC „Promoția” SRL împotriva lui Veaceslav Lupașcu și Lievei Lupașcu cu privire la rezilierea contractului, anularea recipisei și repararea prejudiciului material, în partea încasării prejudiciului moral, prin diminuarea sumei prejudiciului moral încasat, în mod solidar, de la SC „Promoția” SRL și Lilian Purici în beneficiul lui Veaceslav Lupașcu de la suma de 50000 de lei la suma de 5000 de lei; în rest, a fost menținută hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Prin decizia suplimentară din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea înaintată de Veaceslav Lupașcu, reprezentat de avocatul Denis Staruș, cu privire la emiterea unei decizii suplimentare și s-a emis o decizie suplimentară prin care s-au anulat măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 14 iunie 2016 a Judecătoriei Strășeni.

În consolidarea soluției, cu referire la pretenția lui Lupașcu Veaceslav privind restituirea sumei în avans, a contravalorii produsului necorespunzător în mărime de 3000 de euro și 1000 de dolari SUA, instanța de apel a reținut ca întemeiate constatările primei instanțe referitor la faptul că, SC „Promoția” SRL și Purici Lilian nu au satisfăcut pretențiile invocate de către Lupașcu Veaceslav formulate în reclamațiile din 20 decembrie 2014 cu privire la returnarea sumelor achitate și nu au

reacționat potrivit legii spre examinarea lor, or, art. 13 alin. (1) și alin.(2) al Legii privind protecția consumatorilor nr.105 din 13.03.2000, într-o manieră certă și clară stabilește procedura soluționării pretențiilor înaintate de către consumatori în atare situații, precum și nici nu au făcut dovada faptului în ce privește vina consumatorului în ce privește deficiențele apărute la produs, la cazul dat, la scară.

Instanța a mai accentuat că, pârâții SC „Promoția” SRL și Purici Lilian în acest sens nu au prezentat careva probe care să demonstreze conformitatea și calitatea serviciului prestat, precum nici nu a solicitat dispunerea efectuării unei expertize în vederea justificării poziției sale, din care ar rezulta vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute în urma efectuării lucrărilor.

De altfel, potrivit pct.2.2 al contractului din 30 noiembrie 2012, semnat între părțile raportului litigios, acestea au prevăzut finisarea lucrărilor la sfârșitul lunii ianuarie. (f.d. 8, vol. I), iar depășirea termenului în cadrul acestui contract este recunoscută de însăși pârât, prin corespondența între cele două părți – anume: scrisoarea din 12 august 2013 (f.d. 83, vol. I).

Instanța de apel a considerat că, apelanții contrar sarcinii de a proba faptul că lucrările au fost executate corespunzător și în termenii stabiliți, nu au prezentat careva probe care ar demonstra faptul că lucrarea a fost executată în termenul prevăzut de contract și conform calității corespunzătoare.

În acest sens, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, referitor la dispunerea încasării, în mod solidar, de la SC „Promoția” SRL și Purici Lilian în folosul reclamantului a contravalorii scării confecționate în mărime de 3000 de euro și 1000 de dolari SUA, convertiți în valută națională conform cursului oficial al BNM la data achitării, pe motiv că la caz s-a constatat cu certitudine că Lupașcu Veaceslav i-a acordat SC „Promoția” SRL în calitate de avans suma de 1000 de dolari SUA și suma de 3000 de euro, bani recepționați de către Purici Lilian, iar apelanții SC „Promoția” SRL și Purici Lilian nu au prezentat careva probe care să ateste că aceste mijloace bănești au fost restituite, precum nu au prezentat nici probe care să demonstreze că lucrările executate sunt corespunzătoare, iar deficiențele îi sunt imputabile consumatorului.

De altfel, instanța de apel a respins orice alegație a prestatorului de serviciu că aceste sume de bani nu ar fi fost transmise pînă la începerea confecționării, ori la caz, se va reține și faptul că, potrivit pct.2.2 al contractului încheiat între părți, din 30.11.2012, consumatorul urma să achite prestatorului un avans în mărime de 60% pînă la începerea lucrărilor.

Instanța de apel a accentuat că, în situația când aceste sume de bani nu au fost contabilizate prin acte contabile primare în contabilitatea întreprinderii, de către Purici Lilian, limitându-se la simplul înscris, pe versoul contractului, solicitarea de încasare, în mod solidar, a acestor sume este una întemeiată.

Cu privire la pretenția reclamantului Lupașcu Veaceslav privind încasarea penalității în mărime de 9000 de euro calculată pentru perioada cuprinsă între 20 decembrie 2014 a 15 (cincisprezece) zi din data primirii pretenției din 05 decembrie 2014, în cuantum de 5% pentru fiecare zi de întârziere a achitării sumei de 6.000 euro (costul lucrării contractate), instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată poziția primei instanțe privind admiterea pretențiilor privind încasarea penalității din contul SC „Promoția” SRL în suma de 9000 de euro.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, reieșind din natura litigiului, ținând cont de principiul satisfacției echitabile, quantumul prejudiciului moral care urmează a fi recuperat de către SC „Promoția” SRL și Purici Lilian în mărime de 5000 de lei reprezintă o satisfacție echitabilă în raport cu suferințele psihice ale reclamantului, cauzate prin serviciul necorespunzător și refuzul de a restitui sumele achitate de consumator.

În acest sens, hotărârea primei instanțe în această parte urmează a fi modificată prin diminuarea quantumului prejudiciului moral suportat de reclamant de la suma de 50000 de lei, până la suma de 5000 de lei.

Cu referire la acțiunea reconvențională înaintată de SC „Promoția” SRL, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a respins-o ca neîntemeiată, just concluzionând că pârâtul-reclamant nu a administrat suficiente probe în vederea demonstrării pretențiilor sale.

Astfel, în contextul în care SC „Promoția” SRL și Purici Lilian deliberat și cu bună-știință și-au asumat obligațiuni pecuniare în rezultatul negocierilor directe, imixtiunea instanței de judecată ar afecta grav securitatea raporturilor juridice la rezilierea contractului nr.27/12 din 30.11.2012 și ar duce incontestabil la lipsirea reclamantului de dreptul său la o recompensă efectivă.

Astfel, instanța de apel a reținut că apelantul nu a prezentat careva probe, care să confirme circumstanțele menționate mai sus, de aceea pretențiile sale privind declararea nulității contractului nr.27/12 din 30.11.2012 sunt neîntemeiate.

Din considerentele menționate, Lupașcu Veaceslav a avut temei legal să pretindă la restituirea contravalorii produsului și încasării sumelor subsecvente, iar argumentele apelantului privind prejudecățile instanței, pretinsa încălcare a drepturilor de accesul liber la justiție, precum și la un proces echitabil prin admiterea acțiunii și nestudiere a materialelor, nu pot fi acceptate.

Or, așa cum rezultă din pct.4.1, din contractul nr.27/12 din 30.11.2012, (f.d.8, vol. I), antreprenorul s-a obligat să execute comanda calitativ și în termenul stabilit în contract, care este o dovadă suplimentară a faptului că SC „Promoția” SRL nu a executat obligația în modul corespunzător și cu bună-credință.

Totodată, urmează a fi respinse ca neîntemeiate și alegațiile apelantului cu privire la faptul că administratorul SC „Promoția” SRL a fost impus să semneze recipisă, din care motiv această urmează a fi declarată nulă, or, contrar acestor argumente, din raportul de expertiză medico-legală nr. 2607 E din 17.05.2017, efectuată de Centrul Medicină Legală, rezultă că pe recipisă din 06.04.2013 nu a fost nici o picătură de sânge.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că prima instanță la examinarea pricinii, eronat a dat apreciere cerinței privind prejudiciul moral suportat de către Lupașcu Veaceslav, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat de către reprezentantul SC „Promoția” SRL și cererea de alăturare la apel a lui Purici Lilian, și de a modifica hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 25 aprilie 2018, în partea prin care s-a dispus încasarea prejudiciului moral, prin micșorarea quantumului sumei încasate de la SC „Promoția” SRL și Purici Ruslan în beneficiul lui Lupașcu Veaceslav, de la 50000 de lei la suma de 5000 lei. În rest, hotărârea apelată, urmează a fi menținută.

Cu referire la cererea depusă de către avocatul Durnescu Mihail, cu privire la compensare, prin încasarea din contul lui Lupașcu Veaceslav și Lupașcu Livia în

beneficiul SRL "Promoția" a sumei de 9520,69 euro, instanța de apel a menționat faptul că, potrivit art.651 alin. (4) CC (în redacția legii pînă la 01.03.2019), compensarea se face prin declarație scrisă față de cealaltă parte și este nulă dacă este afectată de modalități.

La 18 mai 2021, prin intermediul poștei (Vol.V, f.d.104) și suplimentar la 22 mai 2021, prin intermediul poștei (Vol.V, f.d.107), SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu, au depus cererea de recurs împotriva deciziei din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, deciziei suplimentare din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând examinarea recursului în fond, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii apelurilor, casarea integrală a deciziei suplimentare și a încheierilor de respingere a cererilor de suspendare a procesului, emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii reconvenționale și respingerea acțiunii inițiale.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța nu este clară în decizia sa, având la bază legislația aplicată, argumentele instanței se combat prin faptul că, pe de o parte menționează că raportul este de protecția consumatorului, însă Agenția protecției consumatorului nici nu a fost sesizată, pe de altă parte că este un litigiu de prestări servicii.

Paguba morală încasată de instanță s-a dispus, în mod solidar, inclusiv de la Lilian Purici, care nu poate răspunde din numele companiei, ori Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată expres prevede când administratorul urmează să răspundă pentru culpa sa și acest fapt se întâmplă în alt proces de judecată. Totodată, nu există contract de fidejusiune sau nu se află în raport de răspundere solidară. Instanța fără a avea probe, a dispus răspunderea subsidiară.

Totodată, au menționat că un argument importat nemotivat de instanță este și dosarul penal aflat pe rolul Judecătoriei Ocnița, din care și a fost prezentat raportul de expertiză. Argumentele instanței nu fac referire la probatoriu, doar se bazează pe concluziile părții adverse, fără a expune clar circumstanțele pricinii și ce probe adevărate faptele redată în actele contestate. În astfel de circumstanțe, au considerat că hotărârea este nemotivată și există o părtinire a instanței de judecată

Recurenții au precizat că, instanța de apel nu a dat apreciere probelor, iar soluția instanței contravine probatoriului și legii. Instanța prin decizie s-a expus asupra măsurilor de asigurare, însă avea obligația de a se pronunța în termen de 24 ore de la depunerea cererii. Instanța urma să se pronunțe doar în limitele apelului, cât și acțiunii, care nu are la bază termenul de exploatare sau tergiversare. Prin urmare ambele instanței nu au aplicat legea materială, nu au invitat toate părțile implicate și vizate, legea procesuală a fost aplicată eronat, litigiul examinat este unul contencios, doar formal, deși, principiile au fost aplicate ca într-un litigiu între două persoane juridice. Or, admiterea sau respingerea unei acțiuni contrar probatoriului, este o încălcare. În context, au invocat și art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care impune judecarea unui proces în condiții de egalitate, cât și prin respectarea principiilor contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale garantat de art. 26 Cod de procedură civilă și a disponibilității în drepturi a participanților la proces, în temeiul art. 27 Cod de procedură civilă.

De asemenea, au declarat că, executarea actelor contestate constituie o încălcare a art. 1 al Protocolului adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Toate deducțiile instanțelor sunt făcute doar pe convingeri unilaterale, deși, partea adversă nici nu a obiectat. Soluția emisă de instanța de fond a fost una pripită, deoarece s-a pronunțat fără a da o apreciere corespunzătoare cererii supuse examinării în raport cu circumstanțele pricinii.

Articolul 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează dreptul la un proces echitabil (a se vedea DCC nr. 56 din 2 iunie 2020, § 26). Astfel, articolul 20 din Constituție are același câmp de aplicare ca dreptul la un proces echitabil garantat de Convenție. Condiția din articolul 6 § 1 din Convenție, potrivit căreia cauzele trebuie examinate în mod echitabil, trebuie înțeleasă în sensul în care trebuie asigurată respectarea principiilor fundamentale ale oricărui proces, *i.e.* principiul contradictorialității și principiul dreptului la apărare (a se vedea DCC nr. 63 din 11 iunie 2020, § 21). Curtea menționează că exercitarea accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legislator, cu respectarea anumitor exigențe, care previn eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecății. Dreptul de acces la un tribunal reprezintă un element important al accesului la justiție, care nu este unul absolut. Acesta poate fi limitat prin lege pentru a asigura administrarea eficientă a actului de justiție (a se vedea DCC nr. 60 din 25 aprilie 2019, § 16) și a principiului nemijlocirii în cadrul procesului penal și examinarea cauzelor aflate pe rol într-un termen rezonabil (a se vedea DCC nr. 71 din 14 mai 2019, § 24).

Dispozițiile articolului 46 din Constituție obligă statul și ceilalți titulari ai puterii publice să respecte proprietatea și să se abțină de la orice acțiune ce ar aduce atingere acestui drept (a se vedea DCC nr. 52 din 2 iunie 2020, § 21 și jurisprudența citată acolo).

Instanța judecătorească, la emiterea hotărârii, este obligată să acorde o atenție deosebită motivelor care au determinat concluziile instanței, cu referirea la legea guvernantă. Acest fapt nu a fost făcut de instanța de judecată. Instanța de fond a admis un șir de încălcări, atât procesuale, cât și materiale. Instanța a omis să se expună în privința referinței depuse, tardivității litigiului, spețe în care se examinează litigiu, probele avute, dacă a fost examinat un asemenea litigiu.

Concluziile instanței sunt expuse într-o formă evazivă, incertă neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită prevederilor formulate în acțiunea reconvențională. Or, analiza pe care o face instanța în legătură cu motivele de fapt și drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

La 21 mai 2021, prin intermediul poștei (Vol.V, f.d.128), Veaceslav Lupașcu și Livia Lupașcu, reprezentați de avocatul Denis Staruș, au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea admiterii apelului SC „Promoția” SRL în partea micșorării prejudiciului moral cu respingerea în partea micșorării prejudiciului moral încasat de la Lilian Purici și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de menținere a hotărârii primei instanțe în partea încasării prejudiciului moral de la SC

„Promoția” SRL și de menținere a hotărârii primei instanțe în partea încasării prejudiciului moral de la Lilian Purici, având în vedere existența a unei încheieri irevocabile din 12 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție pe acest capăt de acțiune.

În susținerea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel în partea în care a fost admis apelul depus de SC „Promoția” SRL și a fost casată hotărârea primei instanțe din 25 aprilie 2018 în partea micșorării prejudiciului moral încasat, anume din contul lui Lilian Purici, este nefondată și urmează a fi casată cu încetarea procesului civil, deoarece pe acest capăt de cerere deja există o hotărâre irevocabilă-încheierea din 12 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

Totodată, decizia privind micșorarea prejudiciului moral încasat din contul SC „Promoția” SRL o consideră nefondată, deoarece mărimea prejudiciului moral încasat prin hotărârea instanței de fond de 50000 de lei, este una echitabilă, rezonabilă și reală în comparație cu acțiunile și impedimentele întreprinse de SC „Promoția” SRL care pune piedici chiar în instanță pentru revendicarea dreptului de consumator lezat. Însăși SC „Promoția” SRL de o perioadă de mai mult de 8 ani prin diferite metode tergiversează examinarea litigiului în instanță și împiedică soluționarea conflictului.

Motivul declarării ca inadmisibil a recursului înaintat de Lilian Purici a fost indicat ca fiind faptul că nu a folosit calea apelului prevăzută de lege, deoarece de acest drept a făcut uz doar SC „Promoția” SRL, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, iar Lilian Purici, reprezentat de avocatul Mihail Durnescu, nu a atacat cu apel hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central. Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SC „Promoția” SRL și a fost menținută hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central. După pronunțarea și publicarea încheierii din 12 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție prin care recursul declarat de Lilian Purici a fost considerat inadmisibil, hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central în partea încasării sumelor de la Lilian Purici a intrat în vigoare, iar în partea încasării sumelor de la SC „Promoția” SRL a fost trimisă spre rejudecare. Motivul rejudecării dispus prin decizia ulterioară a Curții Supreme de Justiție din 19 august 2020 a fost că instanța de apel s-a expus asupra unui cereri de apel ce nu a fost depuse Lilian Purici. Prin decizia din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău iarăși a fost admis un apel care nu a fost depus și anume în partea încasării sumelor de la Lilian Purici și a fost admis parțial apelul depus de SC „Promoția” SRL și a fost casată hotărârea primei instanțe din 25 aprilie 2018 în partea încasării solidar din contul SC „Promoția” SRL și Lilian Purici a prejudiciului moral și în această parte a fost micșorat prejudiciul moral, încasat solidar, de la 50000 de lei la 5000 de lei; în rest hotărârea instanței de fond a rămas nemodificată.

Recurenții au considerat că, instanța de apel prin decizia din 24 martie 2021, micșorând prejudiciul, inclusiv și din contul celui de-al doilea pârât Lilian Purici, în privința căruia deja exista încheierea irevocabilă din 12 iunie 2019, a admis cerința acestuia fără ca acesta să depună apel și fără a ține cont că deja există încheiere irevocabilă în privința lui.

Referitor la prejudiciul moral micșorat în partea încasării acestuia din contul SC „Promoția” SRL, au opinat că, în această parte decizia este nefondată. Dacă de analizat suferințele morale și psihice, care pentru banii achitați încă în anul 2012, se află în litigiu o perioadă îndelungată, tot la inițiativa și intenția intimaților, care sub

diferite cereri aberante tergiversează cu bună-știință procesul în cauză. În aceste împrejurări, hotărârea primei instanțe este destul de reală și argumentată.

Copiile recursurilor declarate au fost expediate în adresa intimaților prin scrisoarea de însoțire datată cu 31 mai 2021 (Vol.V, f.d.135) și au fost recepționate de către avocatul Mihail Durnescu, Veaceslav Lupașcu, avocatul Denis Staruș și Livia Lupașcu la 03 iunie 2021 și 04 iunie 2021, conform avizelor de recepție (Vol.V, f.d.137-140). Din adresa intimaților SC „Promoția” SRL și Lilian Purici a fost restituită instanței corespondența cu mențiunile „nereclamat” și „plecat” (Vol.V, f.d.141-144)

La 06 iulie 2021 ora 18:43, prin intermediul poștei electronice (Vol.V, f.d.145), SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu, au depus referință la recursul declarat de Veaceslav Lupașcu și Livia Lupașcu, reprezentați de avocatul Denis Staruș, exprimând poziția în favoarea respingerii acestuia ca fiind declarativ.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 24 martie 2021, iar decizia suplimentară a instanței de apel a fost emisă la 12 mai 2021.

SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu, au depus cerere de recurs la 18 mai 2021, prin intermediul poștei (Vol.V, f.d.104) și suplimentar la 22 mai 2021, prin intermediul poștei (Vol.V, f.d.107), iar Veaceslav Lupașcu și Livia Lupașcu, reprezentați de avocatul Denis Staruș, au depus cerere de recurs la 21 mai 2021, prin intermediul poștei (Vol.V, f.d.128), ceea ce denotă că recursurile sunt în termen.

Referitor la recursul declarat de SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu, împotriva încheierii instanței de apel din 28 octombrie 2020 de respingere a cererii de suspendare a procesului, în situația în care aceasta se contestă odată cu fondul, recursul, la fel, este declarat în termen.

Or, în conformitate cu art. 429 alin. (2) Cod de procedură civilă, încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.

Cu referire la cererea de recurs suplimentară expedită în adresa Curții Supreme de Justiție la 06 iulie 2021 ora 18:43, prin intermediul poștei electronice (Vol.V, f.d.145), de către SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu, fiind aplicată ștampila de intrare a instanței la 07 iulie 2021, Completul menționează că, de rând cu faptul că, Codul de Procedură Civilă nu reglementează depunerea recursurilor suplimentare, această cerere de recurs nu a fost semnată corespunzător (electronic sau olograf).

Examinând temeiurile recursurilor declarate de către SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu și de către Veaceslav Lupașcu și Livia Lupașcu, reprezentați de avocatul Denis Staruș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu și de către Veaceslav Lupașcu și Livia Lupașcu, reprezentați de avocatul Denis Staruș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune

motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de către SC „Promoția” SRL și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu și de către Veaceslav Lupașcu și Livia Lupașcu, reprezentați de avocatul Denis Staruș.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Veaceslav Lupașcu și Livia Lupașcu, reprezentați de avocatul Denis Staruș, împotriva deciziei din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea Comercială „Promoția” Societate cu Răspundere Limitată și Lilian Purici, reprezentați de avocatul Mihail Durnescu împotriva deciziei din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, deciziei suplimentare din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat